

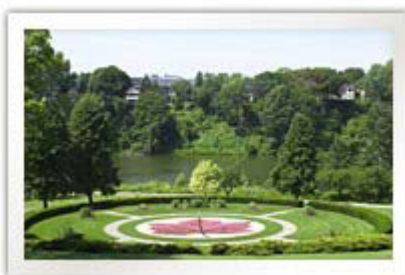

Thành Phố Của Chúng Ta. Tiền Của Chúng Ta. Phiếu Của Chúng Ta.

Tại sao lại Một Xu?

Thành phố Toronto, hơn bất kỳ cấp chính quyền nào khác, cung cấp các dịch vụ làm tăng phẩm chất đời sống của chúng ta. Từ dịch vụ cảnh sát và cứu hỏa đến TTC và đường xá. Từ công viên, nhà tạm trú và gia cư đến các cơ sở tái hoá, giải trí, thư viện và nhiều thứ khác nữa.

Thế nhưng, đang có một khoảng cách lớn giữa những gì mà Toronto có thể làm được và những gì mà thành phố phải làm để giữ cho kinh tế thành phố sinh động và thành phố là một nơi người ta muốn sinh sống, làm việc và vui chơi. Hồi năm 2005, Hội đồng Nghị hội Canada (Conference Board of Canada) kết luận rằng Toronto đang đối mặt với khoản thiếu hụt hàng năm 1.1 tỉ đô-la giữa các chi phí cho cơ cấu hạ tầng và các hoạt động với các khoản thu nhập. Điều này có nghĩa là có một sự trễ nãi đáng kể về việc bảo dưỡng cơ cấu hạ tầng và đầu tư vào những công trình mới cần thiết để chống đỡ Thành phố.

Đó là lý do tại sao thành phố chúng ta cần một xu trong mức thuế GST hiện hành NGAY! - để duy trì các dịch vụ này và để đầu tư vào các dịch vụ mới trong lúc dân số của chúng ta tăng lên.

Toronto - và các thành phố khác ở khắp Canada - đang yêu cầu chính quyền liên bang trả lại một xu trong thuế GST hiện hành như là một nguồn tiền đáng tin cậy và vĩnh viễn, tăng lên cùng với sự tăng trưởng của kinh tế. Đầu tư

cho các thành phố cũng chính là đầu tư vào Canada.

Các thành phố - như Toronto - giữ cho kinh tế của chúng ta mạnh, tạo ra công việc làm và thu hút đầu tư. Những việc đó có lợi cho tất cả chúng ta, thế mà các thành phố lại phải khổ vì chỉ có các nguồn thu hạn hẹp.

Chính quyền liên bang và tỉnh bang có các nguồn thu tăng theo sự phát triển của kinh tế như:

- thuế bán hàng
- thuế thu nhập
- thuế công ty
- thuế tài nguyên
- thuế nhập cảng

Các thành phố không có các loại thuế này; và nguồn tiền lớn nhất của các thành phố là thuế thổ trạch thì chỉ có thể đến một mức nào đó thôi. Khoản này không thể chu cấp cho tất cả những gì các thành phố cần phải làm để giữ cho vững mạnh về mặt kinh tế và xã hội - duy trì các dịch vụ, làm thêm đường xá, cải thiện vận chuyển công cộng - trong lúc vẫn phải chi trả cho những thứ như các dịch vụ xã hội lúc trước là do chính quyền tỉnh bang chi. Điều này đặt lên thành phố và người dân chịu thuế của thành phố một gánh nặng bất công và không chịu đựng nổi.

- . Tại sao lại một xu của thuế GST hiện hành?
 - . Liệu một xu của thuế GST hiện hành có đủ không?
 - . Thành phố cung cấp các dịch vụ nào và tiền thuế thổ trạch được dùng như thế nào?
 - . Thành phố cần gì để đối phó với các vấn đề này?
 - . Chính quyền liên bang và tỉnh bang đã cung cấp tiền rồi. Tại sao vẫn chưa đủ?
 - . Chính quyền liên bang đã trả lời 'không' với việc chia cho Toronto một xu từ thuế GST.
 - . Cái gì khiến thành phố nghĩ rằng họ sẽ thay đổi ý kiến?
 - . Tại sao Toronto không thể tự chi cho các nhu cầu của mình?
 - . Đạo luật về Thành phố Toronto (*City of Toronto Act*) có cho Toronto quyền gây những món tiền mà thành phố cần hay không?
 - . Thành phố đang phải đối đầu với các vấn đề gì về thu ?
 - . Tại sao Thành phố không vay nợ thêm để chi cho những gì mà Thành phố cần?
 - . Tại sao Thành phố không thể dùng quỹ dự phòng để chi cho cơ cấu hạ tầng? Tại sao
 - . Thành phố không cắt bớt các chi phí khác để chi cho cơ cấu hạ tầng?
 - . Tôi làm gì để hỗ trợ cho chiến dịch?
- Chiến dịch này tốn kém như thế nào?

Tại sao lại một xu của thuế GST hiện hành?

Một xu của thuế GST hiện hành sẽ cung cấp cho thành phố chúng ta khoảng 410 triệu đô-la một năm. Nguồn tiền thường xuyên và dự tính trước được này sẽ lát mặt đường, xây dựng các công trình vận tải, giúp Toronto trở nên sạch hơn và xanh hơn cũng như sẽ cung ứng cho các dịch vụ như các trung tâm giải trí, công viên và những cơ sở khác của thành phố.

Chính quyền liên bang đã nói rằng *còn cắt giảm được mức thuế GST hiện hành*. Toronto – và những thành phố lớn khác của Canada – tin rằng nếu còn cắt được thì phải còn chỗ để đầu tư một xu từ thuế GST hiện hành vào để cải thiện các thành phố của chúng ta.

Liệu một xu của thuế GST hiện hành có đủ không?

Các thành phố của Canada, trong đó có Toronto, đang đòi có một nguồn tiền vững và thường xuyên, khi kinh tế tăng thì cũng tăng theo. Thuế GST hiện hành là một nguồn tiền như thế. Và các tổ chức khác cũng đồng ý như thế!

Từ nhiều năm nay, các tổ chức như Boards of Trade (Phòng Thương mại) và các hiệp hội doanh thương đã lý luận rằng các thành phố của Canada bị thiếu tài trợ, gánh quá nặng, và cần một nguồn tiền thường xuyên, khi kinh tế tăng thì cũng tăng theo. Một trong các tổ chức đó là Conference Board of Canada (Hội đồng Nghị hội Canada). Xin xem phúc trình: *Mission Possible: Successful Canadian Cities*. (Sứ Mệnh Có thể Thực hiện được: Các Thành phố Canada Thành công)

Thành phố cung cấp các dịch vụ nào và tiền thuế thổ trạch được dùng như thế nào?

Từ dịch vụ cảnh sát, cứu hỏa đến nhà tạm trú và gia cư. Từ dịch vụ xã hội đến lâm viên, công viên và giải trí, vận chuyển và quản lý rác. Đó mới chỉ là vài dịch vụ mà Thành phố Toronto cung cấp cho quý vị.

Trong năm 2006, người chịu thuế thổ trạch ngụ cư trung bình 2,093 đô-la (mỗi ngày 5.74 đô-la) tiền thuế thổ trạch. Xem ở đây để biết thuế thổ trạch (property taxes) được dùng như thế nào năm 2006.

Thành phố cần gì để đối phó với các vấn đề này?

Có ba điều mà Toronto – và các thành phố lớn khác – đã yêu cầu để giải quyết vĩnh viễn những vấn đề tiền bạc này:

1. Một phần chia của khoản thu tăng theo sự phát triển kinh tế - thí dụ như một xu trong khoản thuế GST hiện nay, để giúp cho các thành phố duy trì các dịch vụ và đầu tư vào các công trình mới khi dân số tăng lên.
2. Sắp xếp lại vai trò và trách nhiệm để phù hợp với các tài nguyên tài chánh mà các thành phố có được - Với Toronto, điều này có nghĩa là tỉnh bang nhận lại các chương trình trước đây đã là của tỉnh mà hiện nay Thành phố phải gánh. Toronto chi ra hơn 750 triệu đô-la cho các chương trình hồi trước được tỉnh bang cung cấp và chi trả.
3. Một chiến lược vận chuyển quốc gia - Canada là nước duy nhất trong khối G-8 không có một chiến lược vận chuyển quốc gia. Một khoản tài trợ lâu dài đều đặn cho vận chuyển thì cần thiết để chi cho các công trình cơ cấu hạ tầng lớn như hệ thống vận chuyển nhanh.

Chính quyền liên bang và tỉnh bang đã cung cấp tiền rồi. Tại sao vẫn chưa đủ?

Chính quyền liên bang và tỉnh bang có cung cấp một ít tiền cho các thành phố. Thế nhưng vẫn còn một khoản thiếu hụt lớn giữa những gì mà Toronto và các thành phố lớn ở Canada có thể làm được - với những gì mà họ cần phải làm - để giữ cho họ được mạnh về kinh tế và hấp dẫn đầu tư.

Chính quyền liên bang và tỉnh bang nhận thức được số tiền họ cung cấp chưa đủ. Khoản tiền và vúi đổ vào các chương trình từng năm một đã tạo ra một nước Canada “ăn xin từng năm”. Toronto – như nhiều thành phố khác – đã phải chọn lựa giữa chi tiền cho các chương trình địa phương và sửa đường xá, trong lúc vẫn phải chi tiền cho các công trình cơ cấu hạ tầng mà việc phát triển đòi hỏi.

Chính quyền liên bang đã cho các thành phố một số trợ giúp tài chánh cho vận chuyển bằng cách dần dần chia sẻ thuế xăng (1.5 xu năm 2006 và hai xu năm 2007-08) và hoàn lại thuế GST cho các món mà các thành phố mua sắm.

Chính quyền Ontario đã tăng phần đóng góp của họ cho vận chuyển, dịch vụ cấp cứu và y tế công cộng, chia sẻ một phần thuế xăng của tỉnh và và cung cấp một ít tiền một lần để giúp Toronto trong những vấn đề ngân sách hàng năm tạo ra bởi các chương trình trước đây đã được tỉnh bang cung cấp và chi tiền.

Thành phố và tỉnh bang tiếp tục thảo luận về việc giải quyết các vấn đề các chương trình trước đây đã được tỉnh bang cung cấp và chi tiền. Trong hiện tại, các người dân chịu thuế thổ trạch và Thành phố tiếp tục phải chi cho các chương trình này.

Chính quyền liên bang đã trả lời ‘không’ với việc chia cho Toronto một xu từ thuế GST. Cái gì khiến thành phố nghĩ rằng họ sẽ thay đổi ý kiến?

Chính quyền liên bang không thể lờ đi những nhu cầu chính đáng của những người dân sống trong các thành phố lớn nhất Canada. Thật ra thì liên bang đã nhận ra được quyết định chia một phần tiền thuế xăng là quyết định giúp họ được thiện cảm của quần chúng, trước đây khi đòi hỏi này được đưa ra họ đã nói “không”.

Gần 80 phần trăm dân cư Canada sống ở các thành phố, Toronto là thành phố lớn nhất nước. Toronto cũng được coi là động cơ kinh tế của Canada. Thành phố đóng góp hàng tỷ đô-la thu nhập cho chính quyền liên bang và tỉnh bang nhiều hơn số tiền mà thành phố nhận lại được để chi cho các dịch vụ.

Khả năng chính quyền liên bang có thể lơ đi yêu cầu này chính là điểm làm cho chiến dịch này thêm quan trọng. Nếu có một cuộc tuyển cử cấp liên bang trong tương lai gần, cư dân và doanh nghiệp ở Toronto, và ở tất cả các thành phố, cần phải được sửa soạn để nói với các ứng cử viên về lập trường của họ với vấn đề quan trọng này. Bất kể kết quả chiến dịch như thế nào, Toronto vẫn sẽ tiếp tục tìm các nguồn tiền mà Thành phố cần để chi cho sự phát triển và duy trì các dịch vụ với tính cách là thành phố lớn nhất Canada.

Tại sao Toronto không thể tự chi cho các nhu cầu của mình?

Thuế thổ trạch chưa bao giờ được thiết kế để chi trả cho các chi phí mà Toronto phải lo. Mỗi phần trăm thuế thổ trạch nâng lên, Thành phố chỉ thu tổng cộng được 18 triệu. Tại sao thế? Vì thuế thổ trạch bị ràng buộc với trị giá nhà đất, không phải với khả năng chi tiêu của người chủ. Chính khả năng chi tiêu của người tiêu thụ mới thúc đẩy kinh tế - và thành phố cần các khoản thu lớn lên theo sự phát triển của kinh tế.

Mặt khác, thuế thu nhập và thuế bán hàng của liên bang và tỉnh bang tăng theo mức lạm phát khi kinh tế phát triển. Trong một số năm gần đây, Thành phố ước tính rằng thuế bán hàng PST và thuế GST thu được từ Toronto mỗi thứ đã tăng lên hơn 100 triệu đô-la mỗi năm.

Không giống như các nguồn thu của liên bang và tỉnh bang, các nguồn thu của Toronto chỉ lớn lên rất ít trong những năm vừa qua. Thế mà Toronto phải cạnh tranh về mặt du lịch và kinh tế với các thành phố của Hoa Kỳ và Âu châu, những nơi được tài trợ bởi thuế địa phương và các lệ phí. Và những nguồn thu lớn lên theo kinh tế. Các thành phố thành công cần nhiều nguồn thu đủ loại để bảo trì cơ cấu hạ tầng mà các thành phố lớn đòi hỏi và các nguồn thu nhập của Toronto thì bị giới hạn.

Đạo luật về Thành phố Toronto (City of Toronto Act) có cho Toronto quyền gây những món tiền mà thành phố cần hay không?

Không. Đạo luật mới được thiết kế để cho Thành phố sự linh động cần thiết để cung cấp cho Toronto một chính quyền tốt hơn và có trách nhiệm hơn. Có một số quyền hạn về thuế nhưng thành phố không bao giờ có thể gây được khoản tiền đủ để chi cấp thường xuyên cho các chương trình trước đây đã do tỉnh bang chu cấp mà nay Thành phố phải chi, cùng với khoảng 1.1 tỉ đô-la cách biệt về các chi phí cơ cấu hạ tầng và chi phí hoạt động mà Thành phố đang phải đối đầu.

Thành phố đang phải đối đầu với các vấn đề gì về thu ?

Trong tất cả các thứ thuế mà quý vị đóng - liên bang, tỉnh bang và thuế thổ trạch - chỉ có chừng 8 xu trong mỗi đô la mà quý vị đóng quay trở lại với thành phố địa phương của quý vị. Từ tám xu này, các thành phố phải chu cấp cho rất nhiều dịch vụ địa phương trọng yếu, như cảnh sát, vận chuyển, cứu hỏa và cấp cứu, đường xá, công viên, giải trí, quản lý chất thải và tái hoá... mới kể sơ vài thứ.

Là thành phố lớn nhất Canada, Toronto cảm thấy sức nặng tài chánh này hơn ai hết. Thu nhập của chúng ta không tăng theo nhịp với các chính quyền khác nhưng chúng ta lại là điểm đến số một của di dân đến Canada. Chúng ta là trung tâm tài chánh của cả nước và được mong đợi trở thành một điểm đón du khách khắp thế giới cho Canada. Dân số của chúng ta có chừng 2.6 triệu nhưng hàng ngày chúng ta có hơn 3 triệu người trong thành phố - nghĩa là những người này làm việc và du lịch ở đây, nương dựa vào cơ cấu hạ tầng của chúng ta và sử dụng các dịch vụ của chúng ta nhưng không gọi Toronto là nhà của họ.

Tại sao Thành phố không vay nợ thêm để chi cho những gì mà Thành phố cần?

Khoản chi để trả phần lãi của món nợ của Thành phố chiếm phần lớn thứ nhì trong hoá đơn thuế thổ trạch (property tax); phần lớn nhất là chi phí cảnh sát. Nói thẳng ra, đến 37 phần trăm của ngân sách Thành phố năm 2007 là tiền đi vay. Điều này có nghĩa là chừng 13 xu trong mỗi đô-la thuế thổ trạch mà Thành phố thu về được dùng để trả phần lãi của món nợ của Thành phố. Nợ thêm nghĩa là nặng thêm cho những người phải đóng thuế thổ trạch. Năm 2007, món nợ tổng cộng của Toronto được dự phóng là 2.4 tỷ đô-la. Xin xem kế hoạch ngân sách của Toronto.

Tại sao Thành phố không thể dùng quỹ dự phòng để chi cho cơ cấu hạ tầng?

Thành phố không thể năm nào cũng thâm hụt và đó là lý do tại sao phải có các quỹ dự phòng. Các khoản này cung cấp cho thành phố số tiền cần thiết để mua các trang bị lớn hay trong trường hợp khẩn cấp.

Trong quá khứ, Thành phố đã phải dựa vào các quỹ dự phòng để bù trừ cho các áp lực của các chương trình một thời đã được Tỉnh bang chi trả và hiện nay do Thành phố chi, trong lúc vẫn phải bảo dưỡng cơ cấu hạ tầng. Nhưng việc sử dụng quỹ dự phòng đã đến mức cuối cùng.

Năm 2007, 11 phần trăm của kế hoạch vốn ngân sách sẽ phải được lấy từ các quỹ dự phòng. Điều này, phải làm mặc dù các quỹ dự phòng của Toronto đã xuống thấp hơn mức trung bình của tỉnh bang và được ước lượng là sẽ bị thiếu hụt hơn 4 tỉ đô-la.

Muốn tìm hiểu thông tin về các quỹ dự phòng của Thành phố, xin xem kế hoạch tài chính năm của Thành phố.

Tại sao Thành phố không cắt bớt các chi phí khác để chi cho cơ cấu hạ tầng?

Từ ngày hợp nhất sáu thành phố, Thành phố đã cắt 1,476 chỗ làm toàn thời gian. Các chương trình của tỉnh bang mà hiện nay thành phố đang phải chi cũng cần phải có nhân viên để điều hành. Tỉnh bang cũng đã bắt phải có đúng những cấp độ dịch vụ trong một số chương trình nhất định, điều này lại làm tốn kém thêm. Và trong lúc dân số thành phố tăng lên, chúng ta cũng phải tăng thêm số cảnh sát viên, nhân viên y tế công cộng và TTC.

Tôi làm gì để hỗ trợ cho chiến dịch?

Có nhiều cách để nói lên sự ủng hộ của quý vị. Quý vị có thể:

- Ký vào thỉnh nguyện thư ở www.onecentnow.ca
- Viết thư cho Dân biểu Liên bang của quý vị, cho Thủ tướng hay các Thủ lĩnh đối lập. Báo cho vị Dân biểu biết rằng quý vị ủng hộ việc trả một xu trong thuế GST về cho thành phố của quý vị.

- Xin nhận một miếng dán (sticker) trên cửa xe, đeo một nút (button) hay dán một miếng dán lên hộp thư, và
- Nếu năm nay có tuyển cử liên bang, hãy yêu cầu tất cả các ứng cử ủng hộ việc đòi một xu của thuế GST NGAY!

Chiến dịch này tốn kém như thế nào?

Kinh phí dành cho chiến dịch này khoảng chừng 150,000. Tất cả chi phí này là cho ăn lót.

Toronto, như những thành phố khác ủng hộ chiến dịch một xu thuế GST, dĩ nhiên không muốn phải tiến hành chiến dịch này chút nào. Chúng tôi đang tiến đến việc tìm kiếm sự tham gia trực tiếp của cư dân và doanh nghiệp vào chiến dịch này để bảo đảm thông điệp này được chuyển trực tiếp đến các cấpchính quyền khác. Chiến dịch sẽ tạo cho cư dân cơ hội chứng tỏ sự ủng hộ thành phố của họ qua thỉnh nguyện thư trên mạng hay bằng cách gửi thư lên quốc hội. Toronto cũng sẽ cung cấp cho cư dân và doanh nghiệp một miếng dán (sticker) để dán ở nhà hoặc một nút đeo mang trên người để bày tỏ sự ủng hộ chiến dịch Một Xu NGAY! Cũng sẽ có các quảng cáo ở các nơi quảng cáo miễn phí của thành phố để mọi người biết đến chiến dịch này.